

hvorimod Fornæfningen i § 119 er den, at det, der fremtvings ved Embedsmyndighedens Misbrug, ikke kan fordres af den Paagjældende. Noget Andet er det, at den i det enkelte Tilfælde anvendte Bold kan være af den Bestaffenhed, at en større Straf alene paa Grund deraf kan komme til Anvendelse; hvilket i § 120 antydes ved den Tilføjning: „forfaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bestaffenhed medfører en større Straf“. Ved en tilsvarende Mellemfætning i § 119 henvises paa samme Maade til, at den stedsfundne Frihedsfrænkelse kan være af den Art, at en større Straf maa komme til Anvendelse end den i Paragraphen nærmest for Embedsmisbrugen foreskrevne. Denne Straf har man troet ingenfinde burde kunne gaae ned til Bøder, hvorimod den i § 120 omtalte Embedsforbrydelse omfatter Tilfælde, hvor det efter Ubetheligheden af den anvendte Bold, i Forbindelse med den Undskyldning, som den Paagjældendes Trods eller drilende Afærd, kan indeholde for Embedsmandens Selvforglemmelse i Dieblikkets Hidstighed, vilde være altfor strengt, om Embedsmanden ikke skulde kunne affone sin Forfølelse med mere eller mindre alvorlige Bøder. Paa den anden Side tynde det ikke være billigt eller tilraadeligt i § 119 ubetinget at foreskrive Embedsfortabelse for den, der misbruger sin Embedsmyndighed til retstridig at tvinge Noget til at gjøre eller undlade Noget. Om det nemlig end er en Betingelse for Anvendelsen af Paragraphens Straffebestemmelse, at Embedsmanden har været sig bevidst, at han var uberettiget til at fordre og fremtvinge den positive eller negative Virksomhed fra den Vedkommendes Side, hvorom der er Spørgsmaal, saaat altsaa en Embedsmand, der ifkun har feilet paa Grund af en urigtig Opfattelse af sin Myndighed eller af Situationens Bestaffenhed, ikke kan straffes efter § 119, men ialtsald kun efter § 140 — hvilken Betingelse i § 119 udtrykkes ved det foran „at tvinge Noget“ indfødte Ord „retstridig“ —, lader det sig dog ikke nægte, at der vel kan tænkes Tilfælde, hvor det, navnlig paa Grund af Umuligheden af at give aldeles bestemte Regler for den Myndighed, der tilkommer executive Embedsmænd, kan være noget undskyldeligt, om Em-

bedsmanden i sin Nidkjærhed for at overholde Orden har overstredet Grændserne for sin Myndighed ved at anvende en Tvang, som han ippvrigt selv maatte indsee ikke rettelig kunde anvendes af ham. Forfaavidt Embedsmanden imidlertid ikke skal afflediges, kan der formeentlig ifkun være Spørgsmaal om at idømme ham simpelt Fængsel, da Anvendelsen navnlig af Fængsel paa Bånd og Bryd, og endmere naturligtviis af Strafarbejde, ikke vel kunde forliges med Opretholdelsen af den for Embedsmanden fornødne Anseelse.

Under Udkastets § 120 vilde vistnok det i § 121 omtalte Forhold, at en Undersøgelsesdommer i en Strafferetsdag anvender ulovlige Tvangsmidler for at udpresse Tilstaaelse af den Sigtede eller overhovedet en Forklaring af ham, af Vidner eller hvilkensomhelst Deponent, ialtsald for en væsentlig Deel gaae ind. Man har ikke bestomindre fundet det rigtigt at omtale dette Forhold i en særegen Bestemmelse, deels fordi der dog kan anvendes Tvangsmidler for at udpresse Tilstaaelser eller Forklaringer, som kun høist uegentlig vilde kunne henføres under Begrebet om Bold eller Hug og Slag — t. Ex. Forhørets Udstrækning udover de behørigte Grændser eller utilbørlig Behandling i Varetægtsarresten paa forskjellig Maade uden egentlig Bold —, deels fordi det turde være i sin Orden at paatrykke saadan Embedsmisbrug af en Dommer et noget mere graverende Præg, end hvor Bold udøves af andre Embedsmænd under deres Embedsgjerning. Dette Sidste er steet derved, at det i § 120 særligt er fremhævet, at Bødestraf kun kan anvendes under formildende Omstændigheder.

Udkastets § 121 gjør forøvrigt Overgangen til den Række af paafølgende Paragrapher i Udkastet, §§ 122—127, som handler om Embedsmisbrug ved Retspleiens Udøvelse eller med Hensyn til Foranstaltninger, som maatte være trufne eller som burde træffes for at værne om Retsfikkerheden. §§ 122—124 indeholde navnlig Straffebestemmelser angaaende ulovlige Fængslinger, Anhødelser, Hunsundersøgelser, Beslaglæggelse af Breve og Papirer. Den i saa Henseende begaaede Embedsforbrydelse kan imidlertid være af meget forskjellig Bestaffenhed, og forfaavidt den ikke fremtræder